

מבט לכנסת

"הדרך לגיהנום רצופה כוונות טובות"...

בחורבן בית שני "הקנאים", הם אלה שגדרו את העם לחורבן. בימים אלה ההיסטוריה עלולה לחזור על עצמה - אם לא ניזהר ונישמר בלשונו

מהזן של רמי בן יהודה, איציק זרקא, משה מירון ו"הכוכבת העולה" - טלי גוטליב. עם זאת, שום דבר לא אמור לתת הכשר לבכירים מהשמאל, הכי בכירים, שדוחפים לאלימות, שמעזים לדבר על שפיכות דמים, שמעודדים לסרבנות.

בקטנה

בחסות הרפורמה המשפטית והמחאה נגדה, הפכה כנסת ישראל למופע מרהיב של מילים ריקות מתוכן, שקרים בוטים, הכפשות והבלים - מנפנף בשעוני יוקרה ועד השתטחויות על רצפת הוועדה לחוקה, חוק ומשפט, בה מתנהלת ה"רפורמה". דרך פקפוק במקורו של דגל ישראל וזיהוי הפריבילגיות שבשואה - שיאים פואטיים של מציאות שמתעלה על כל סאטירה. כמה הזוי וכמה לא נתפס! שיאים פואטיים שקורים בכנסת ישראל, שמובלים על ידי נבחרי ציבור שנבחרו על ידינו, ציבור שנבחר לייצג כל אחד מאיתנו, אשר מוכיח כל פעם מחדש - עד כמה אנחנו כולנו הפכנו לשבויים ובני ערובה. מזל שהיה גם את הפוסט של שרקי, שהזכיר לכולנו לרגע מהו כוחה של "מילה", מילה מדודה, שיש בה כל כך הרבה אמת, ענווה ורגישות, "מילה" שיכולה לגעת בלב כולנו ולשנות מציאות.

חשוב שידעו אותם נבחרי ציבור ואותם בכירים מההווה וגם מן העבר - לפני שהם פולטים מילה כזו או אחרת, כולם כאחד, חייבים לעצור רגע ולהבין את משמעות כוחה של "מילה" ולהתחיל לשנן לעצמם את המשפט הידוע - ש"הדרך לגיהנום רצופה כוונות טובות"...

החוק, היא תהיה רעה לאינטרסים הלאומיים - היא תהיה רעה לכולנו. ועדיין, ישראל לא תהיה דיקטטורה. היא תהיה דמוקרטיה פגומה. אבל כמה קל לקפוץ לשפיכות דמים ולסרבנות. עם זאת, לא סיימנו עדיין לשמוע את דברי ההבל של אותם אנשים הזויים, והנה מגיח מעל המסכים עוד אחד מהעבר - ראש ממשלת ישראל לשעבר, אהוד אולמרט, שקובע שהמחאה והנאומים לא יעזרו, צריך כעת להגיע לשלב הדו-קרב "פנים אל פנים". מנגד מגיח הצווחן הקבוע, השר לענייני כלום במשרד המשפטים, דוד אמסלם, שאחת לכמה זמן מתעורר, פותח את הפה הבוטה וזורק איומים ללא מעצורים: 'על אפכם ועל חמתכם...' 'לעצור את המתנגדים ולהשליכם לבית הסוהר'. כמו גם הכוכבת העולה, טלי גוטליב, שמאשימה את נשיאת ביהמ"ש העליון בפיגוע הדריסה בירושלים.

לא מאולמרט, לא מחולדאי ולא מחלוץ תגיע הבשורה, גם לא מאמסלם או מגוטליב. הבשורה יכולה להגיע רק מהימין - ובתקווה שתגיע.

מסיתים משני הגושים

נראה שבן גביר כבר נשמע מתון לעומת כל הקולות הצורמים שאנחנו שומעים, מה שמוכיח שאנחנו בבעיה. הטירוף הזה מסתבר, מגיע משני הגושים - אנשים רציניים שאמורים להיות דוגמא ומופת, מעדיפים לשפוך שמן למדורה ואז גם מגיעות הטענות הצפויות של חוסר ה"סימטריה". לימין כבר קיים עבר היסטורי של אלימות פיזית - עם יגאל עמיר ויונה אברושמי, ובשנתיים האחרונות אף עלו לגדולה פעילים חדשים באלימות המילולית

אם נניח בצד לרגע את מי שמכונה ה"שמאל" בישראל, נראה שרבים בימין "חושבים" שכדאי וחשוב לעצור הכל ולהתחיל לדבר. ניקח לדוגמה את חיים ביבס, ראש עיריית מודיעין ויו"ר השלטון המקומי, הוא אחד מהאנשים החזקים בליכוד. הוא זה שחתום על מכתב 70 ראשי הרשויות ששלחו את מכתב ההתראה לראש הממשלה ולנשיא המדינה שקורא להגיע ל"הסכמה רחבה ככל האפשר". על המכתב חתומים עוד אנשי ליכוד. נוסף על כך, כמו בערים רבות בישראל, גם באפרת התקיימה הפגנה, בהודעה שקדמה להפגנה נאמר: 'השינוי הדרמטי של מערכת המשפט, החוק והשלטון שעליהם צמחה מדינת ישראל, יכול להיעשות רק בהסכמה. כל דרך אחרת - הורסת את התשתית עליה הוקמה מדינת ישראל כיהודית ודמוקרטית'. גם ראש המוסד לשעבר, יוסי כהן, אלוף במיל' יעקב עמידור וד"ר דן שיפטן, הם רק חלק מרשימה שהולכת וגדלה של אנשי ימין וימין-מרכז שתומכים ברפורמה אבל רק לאחר שינויים, רק בהסכמה ולא בכפייה.

מילים דורסניות ומסוכנות

נכון לעכשיו, יש יותר מדי גורמים במחנה המחאה שהחליטו להרוס אותה. רון חולדאי אמר ש"מדינות דיקטטוריות לא חוזרות להיות דמוקרטיה אלא בשפיכות דמים". דן חלוץ, הרמטכ"ל לשעבר, מעניק לגיטימציה לסרבנות כשמדובר בדיקטטורה.

אין ספק לכך שישנה הצעה ל"רפורמה" שמותר להתנגד לה וצריך להתנגד לה. אם חלילה היא תעבור כפי שהיא, היא תהיה רעה לחיילי צה"ל, היא תהיה רעה לשלטון